

Sygn. akt IV CSK 756/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi H. K.
o wznowienie postępowania rejestrowego zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 27 października 2011 r., sygn. akt BY. XIII NS-REJ. KRS/ [...]
w sprawie z wniosku Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej "K." w likwidacji w K.
o wykreślenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej "K." w likwidacji w K. z Krajowego
Rejestru Sądowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej H. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt VIII Ga 140/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca H. K. uzasadnił wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 7 marca 2013 r. jej oczywistą zasadnością.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi, a zatem na przesłankę określoną w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący nie uzasadnił twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego postanowienia oraz podstawy skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności sprowadza się do powtórzenia w nieco zmodyfikowanej, skróconej formie uzasadnienia podstawy skargi. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że uzasadnienie wniosku oraz podstaw skargi to dwa niezależne i samodzielne elementy konstrukcyjne skargi, które pełnią odmienne funkcje i z tego względu wymagają przedstawienia odrębnej i właściwej dla każdego z nich argumentacji prawnej, a skarżący nie może uzasadnień tych traktować zamiennie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00,

OSNC 2001, nr 3, poz. 52 oraz z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz.38). Uzasadnienie podstaw skargi samodzielnie służy jedynie wykazaniu, że skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, nie zaś, że zasadność ta ma oczywisty, a zatem kwalifikowany charakter. Skarżący nie wykazał „oczywistości” zarzucanych naruszeń prawa, mogącej prowadzić do stwierdzenia oczywistej zasadności skargi, a ocena wniosku wymagałaby niedopuszczalnego na tym etapie postępowania badania zasadności jej podstaw.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.